

SESIÓN: MARTES 12 DE MAIO, 2020

L. GALEGA

4º DE ED. PRIMARIA

Bos días, nenos/nenas:

Hoxe, imos ler o seguinte texto:

“Un conto co Minotauro” Pepe Carballude.

COMPETENCIA LECTORA.

Un conto co Minotauro

–Olalla, hoxe escollerás ti o conto que queiras.

–Cóntanos a lenda de Hércules –adiántase Andrea.

E ilumínanselle os ollos ao lembrar a historia dese superheroe que xa de neno esganou dúas cruelísimas serpes, venceu as aves de peteiros de ferro e protagonizou unha **encarnizada** pelexa contra o xigante Xerión, que tiña tres corpos. Todas son aventuras engaiolantes que Andrea nunca se cansa de escoitar.

–Prefiro unha historia de monstros!

–di Olalla.

O papá trata de compracer as dúas nenas.

Pensa nun monstro moi monstruoso

da **mitoloxía**. Comeza a narrar a historia

dun **Minotauro** que atopan Olalla mais Andrea un día paseando pola fraga de Cecebre. É coma o Minotauro da illa de Creta, pero este é do país; non devora mozos, senón herba e pementos de Padrón. Non está pechado nun labirinto. O Minotauro deste conto...

–Anda perdido –intervén Andrea.

Efectivamente, vai de excursión á fraga de Cecebre...

–Co **Gatipetro** –volve Andrea.

–Co Gatipetro, non, que ese só anda dentro da casa!

–entremétese Olalla–. ¿Non lle oíches ler a mamá naquel conto que o Gatipetro vive onde hai nenos pequenos, e que de noite verte amodiño auga que leva nun corno, e fai que mexen na cama sen querer?

–O caso é que o pobre Minotauro se perde e non sabe que facer... –segue o pai.

–Daquela traémolo para a casa.

–Pero non se quere xuntar cos humanos, é metade home metade touro. Un monstro! O pobre, sen vivir coa súa raza, morrería de pena.

–Xa sei, papá, entregáremolo onde acollen animais perdidos.

–Non, xa che dixo que morrería de pena.

–Como podemos facer para que nunca morra?

–Inmortalízalo –apunta Olalla.

–Moi ben, Olalla. Inmortalízámolo! E como?

Os ollos de Olalla parecen dous botonciños de charón.

–A ver, onde existen os minotauros? –interroga o papá.

–Nos contos! –di Andrea.

–Moi ben. Se os minotauros existen nos contos, o mellor xeito de que viva o noso será...

–Poñelo nun conto! –berran á vez as dúas nenas.

–Pois iso foi o que estivemos a facer, ¿ou?

Olalla cavila na pequena historia que acaban de argallar.

–Daquela o Minotauro non morrerá, papá.

–Claro, os personaxes dos contos nunca morren, son eternos. Como Pinocchio, A Cincenta...

–Pero eses teñen nome, o noso Minotauro non.

–Que cada neno lle chame como queira! E que lle invente un conto.

PEPE CARBALLUDE,
Mimos e máis mimos (adaptación)

encarnizada: moi cruel, con moito derramo de sangue.

mitoloxía: conxunto de lendas e historias da cultura dun pobo.

Minotauro: ser mitolóxico con corpo de humano e cabeza e rabo de touro que, segundo a lenda, vivía encerrado nun labirinto na illa de Creta, en Grecia.

Gatipetro: ser propio da mitoloxía galega.

DIFICULTADES DE ESCRITURA

► Escribe unha oración que sirva como introdución á lectura. Escolle un destes comezos:

- Unha tarde
- Certo día
- O pai de Olalla e de Andrea

Despois de ler con moita atención o texto, tedes que responder as seguintes preguntas:

1. Arrodea a opción correcta para completar cada oración e escribea.

- O pai de Olalla e Andrea... inventáballes un conto. líalles un conto.

- Andrea quería escoitar... a lenda de un animal. a lenda dun heroe.

- Olalla quería escoitar. un conto de fadas. unha historia de monstros.

2. Escribe o nome de cada un destes seres mitolóxicos mencionados na lectura.

A) _____

B) _____

C) _____

3. Le estas informacións sobre os seres anteriores e identifica a cal corresponden.

Heroe grego que posuía unha forza sobrehumana.

Animal fantástico que provoca que os cativos mexen na cama.

4. Busca información sobre un dos seres mitolóxicos, nomeados na lectura. Elixo o que máis che interese.

E para rematar por hoxe, déixovos esta...

ADIVIÑA

Non son árbore e teño **A**.
Teño **B** pero non teño costas.
Non son barco e teño **C**.
Podo ter **D** sen vestir chaqueta.

